

Cesta

Marta Kubišová

A H E
Dneska už nám žádný nepoví, kdopak ji tam dal,
A H E
harmoniku kdo dal do křoví a kdo na ní hrál.
A H E
La-la-la-la, la-lá-la-la-lá, la-la-la-la-lá,
A H E
la-la-la-la, la-la-la-la, lá, la-la-la-la-lá.

Emi Ami
Už nikdo neví, kdo jí hýčkal na rukou,
H7 Emi
chlubil se její perletí,
Ami
k přečtení není ani nápis azbukou,
Emi F#7 HG
kdopak ví, kdo písně na ní hrával ?

Ami D G
O hloubce tůní v očích dívky copaté,
Ami F H
o břízách bílých jak sníh.
Emi Ami
O cestě, která končí v louce zaváté,
H Emi
o cestě stepí na koních.

A H E
Harmonika v křoví dožívá, ztratila už dech,
A H E
už se jenom větrem zachvívá, prostřelený měch.

Už nikdo neví, kdo jí hýčkal na rukou,
chlubil se její perletí,
k přečtení není ani nápis azbukou,
kdopak ví, kdo písně na ní hrával ?

O jarních vodách, které cestu zaplaví,
o lidech dobrých i zlých,
o cestě, která věčným steskem bolaví,
o bílých křížech na polích.

Harmonika v křoví dožívá, ztratila už dech,
už se jenom větrem zachvívá, prostřelený měch.

E A
Jarní vody, duše, cesta,
H E
kůň, kdo to vlastně hrál,
A H
dívčí copy, louka, oči tůň,
E
a co bylo dál.